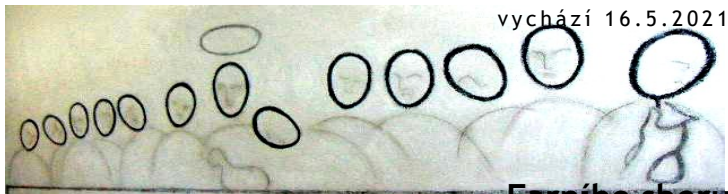

List k 7. neděli velikonoční

Farního sboru
Českobratrské církve evangelické v Chrástu

*Jděte do celého světa
a kaďte evangelium všemu stvoření.
Ž 46, 8*

To je úkol, který Pán dává svým učedníkům při svém nanebevstoupení. Adresátem radostné zvěsti je *celý svět a všechno stvoření*. Spása se zde spojuje s dílem stvoření. Bůh je pánem celého světa, který je jeho vlastnictvím. A zvěstovat evangelium o Ježíši Kristu tak neznamena jen přinášet něco zcela nového a neznámého. Je v tom i určitá návaznost. Bůh se ujímá svého stvoření, Kristus přichází do svého vlastního, je tím, kdo od počátku dává kosmu smysl a řád.

Smíme v našem svědectví počítat s tím, že každý člověk má už určitou zkušenost s Bohem – přinejmenším v tom, že je stvořen k jeho obrazu. Zvěstujeme tedy Boha, který ve světě působí, který své stvoření neopustil. A máme proto – podobně jako apoštol Pavel ve svých kázáních – být vnímaví pro toto Boží dílo a učit se na něj příhodnými slovy navázat.

Tato univerzalita poslání učedníků souvisí s novou situací jejich Pána: „byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží.“ Přinášíme Krista do světa, kterému on vládne v němž působí dávno před námi.

MODLITEBNÍ “MOST”

v okruhu neděle Seslání Ducha
svatého

„Když však přijde On, Duch Pravdy, uvede
vás do veškeré pravdy.” (Jan 16,13)

Spojme se denně ke společné modlitbě!

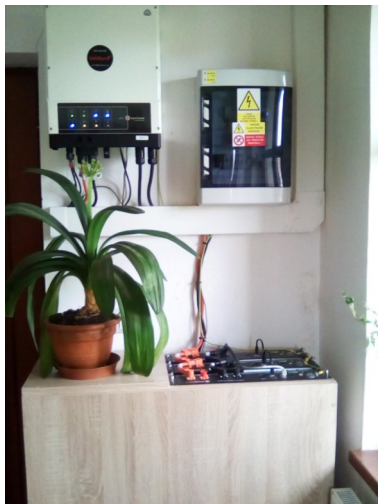
Čt 20.5.	Ž 33, 12-22 1. Korintským 15,42b-49	Za nemocné a vězněné
Pá 21.5.	Ž 33, 12-22 1. Korintským 15, 50-57	Za trpící a pronásledované
So 22.5.	Ž 33, 12-22 Jan 7, 37-39	Za umírající a zemřelé
Ne 23.5.	Ž 104, 24-35 Jan 15, 26-27; 16, 4b-15	Za církve a její služebníky
Po 24.5.	Ž 104, 24-35 1. Korintským 12, 4-11	Za ty, kdo vládnou a slouží druhým
Út 25.5.	Ž 104, 24-35 1. Korintským 12, 12-27	Za ty, kdo prožívají zkoušky a pokušení
St 26.5.	Ž 104, 24-35 Jan 20, 19-23	Za rodiny a osamělé

Závěrečná modlitba

**Bože, náš Stvořiteli,
lidé jsou rozdělení růzností jazyků,
ale všem národům se zvěstuje evangelium o tvé lásce.
Tvůj Duch ať nás posilní,
abychom rozhlašovali radostnou zvěst
a všichni lidé se připojili k chvalozpěvu tvé slávy.
Skrze našeho Pána Ježíše Krista.**

PÉČE O STVOŘENÍ na faře

S jarem přinášíme zprávu o třech novinkách z fary a farské zahrady, které souvisí s naším vztahem k Božímu stvoření.

Elektrinu již z větší části vyrábí **fotovoltaická elektrárna** z panelů na střeše. Vybuďovali jsme ji díky dotacím (církvní granty, Zelená úsporám). Přebytky jsou ukládány do baterií, z nichž pak čerpá energii elektronika večer a ráno.

Pod vedením Matyáše Turského vznikla za domem směrem ke školce nová **zeleninová zahrádka**.

Vedle altánu začaly práce na malém **jezířku**, které by mělo přinést vláhu během parních měsíců a vodu drobným živočichům. Kdo by chtěl vykopat svých pár centimetrů, bude vítán...

Dobrořeč, má duše, Hospodinu!

Každá moje ranní modlitba má zhruba stejný scénář: prosby, díky, další prosby a přímlyvy. Je toho opravdu hodně, za co prosit a za koho se přimlouvav. Svého času jsem měla i seznam modlitebních předmětů, abych něco nevynechala. Nyní spíše spoléhám na intuici a momentální vnuknutí od Ducha svatého. Dnes jsem na závěr popřála Pánu Bohu hezký den – a dostalo se mi jemného duchovního štouchnutí: Kde jsou chvály?

„Dobrořeč, má duše, Hospodinu!“, nabádá žalmista, a já musím přiznat, že neumím dostatečně dobrořečit. Mám se hodně co učit, je to veliká výzva. A tak teď prosím Ducha svatého, aby mě vedl ke chvalám.

Ponořit se do chval, nechat se unášet láskou...

Bohu díky.

- mno -

Celocírkevní sbírka pro Diakonii ČCE na Boží hod svatodušní 23. května 2021

„Ne moci ani sílou, nýbrž mým Duchem, praví Hospodin zástupů.“ Zachariáš 4,6

Milé sestry, milí bratři,

náš Pán Bůh nic tlačit nebude. Jak byste chtěli na sílu milovat? Nebo jak chcete někoho do radosti nutit? A přikázat pokoj také nelze. Ani trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost i sebeovládání (Gal 5) nejsou, žel, atributy mocných a silných tohoto světa, ale nástroje i výsledky působení Božího Ducha.

Tradičně se rozhodnutím synodu koná na svatodušní neděli, tentokrát 23. května, celocírkevní sbírka na Diakonii.

Pamatujete před dvěma lety na rekonstrukci zahrady kolem Speciální školy V Zápolí v Praze – Michli? Letošní výtěžek je určen na rekonstrukci celé této školy. Zdvynásobí se kapacita, přibude celé patro pro mateřskou školku a přípravný ročník základní školy. Důležité je také zázemí pro děti s autismem, potřebují svůj prostor, kde by nabrali klid a jistotu. Naše škola V Zápolí přijímá děti, které jsou jinde odmítány. Děkujeme za podporu.

V loňském roce jsme ve sborech ČCE při svatodušních bohoslužbách vybrali a Diakonii poskytli 680 666 Kč pro středisko v Merklíně. Moc děkujeme.

Ondřej Titěra

druhý náměstek synodního seniora

JEŠTĚ MLUVÍ, AČ ZEMŘELI

20.5. Edmund Schlink (1903 - 1984), ekumenický teolog a organizátor ekumenické práce, zakladatel prvního ekumenického univerzitního institutu v Heidelbergu.

Ačkoli Kristus chce jednotu všech věřících, působí v rozdělených církvích. Ačkoliv si církve navzájem upírají moc odpouštět hříchy, odpouští v nich hříchy. Ačkoliv se navzájem neuznávají za tělo Kristovo, začleňuje skrze jejich křest lidi do svého těla. Ačkoliv se k sobě nechovají jako části těla, dává jim své svátostné tělo. Ačkoliv si navzájem upírají plnost darů Ducha, působí v nich mocí Ducha sv. Ačkoliv navzájem neuznávají své duchovenské úřady, používá těchto úřadů k tomu, aby budoval a vedl svou církev. Tak hluboko se Pán snižuje ke svým církvím, že v nich slouží i tehdy, když jsou rozdělené. Ani jako vyvýšený Pán nepřestal být Ježíš Kristus stále tím, který se ponížil, stal se služebníkem všech a zemřel za ně na kříži. Když vidíme Kristovo působení v různých církvích, poznáváme nezměrnou velikost jeho milosrdenství. (...)

Tajemství jednoty je tedy tajemstvím Kristovy milosti. Jednota církví je v tom, že se Kristus nepřestává nad nimi smilovávat a užívá k dílu spásy světa jejich pochybné služby. Vystupuje-li tajemství jednoty otřeseně i nadějně uprostřed rozděleného křesťanstva, pak tím nepřestává být tajemstvím. Spíše se právě stává zřejmým, že to je tajemství. Vždyť Kristovo smilování přesahuje naše hranice a představy. Církve nevznikla tím, že se lidé spojili a založili ji, ale Božím činem, a podobně je tomu i s jednotou církve. Církve je nezničitelná, i její jednota je nezničitelná. Církve lze

potlačovat, bránit jejímu rozšíření, redukovat počet jejích členů, zatlačit ji do podzemí; Bůh ji však uchová uprostřed světa a nedopustí její zánik. Podobně i její jednota může být znetvořena nejednotou jejích členů, zakryta rozkoly, ale Bůh ji přes všechny rozkoly zachraňuje, očišťuje, soudí a skrytě uchovává její jednotu.

Ospravedlňuje toto uznání Kristova působení v rozdělených církvích taková rozdělení? Ne. Skandál a vina rozdělení se ukazuje zcela zřetelně právě tam, kde je vidět Kristovo působení za hranicemi naší církve. Je jistota jednoty skryté v rozdělení něčím uklidňujícím? Ne, právě naopak. Jsme-li jedno v Kristu, pak je nemožné zůstat v rozdělení. "Máme dále žít v hříchu, aby se rozhojnila milost? Vůbec ne! Hříchu jsme přece zemřeli - jak bychom v něm mohli dál žít?" (Ř 6,1n). Právě to veliké milosrdenství, že se Kristus dává dokonce i rozděleným církvím, je největší impuls k jednotě. To neznámá, že bychom měli "udělat jednotu". Ta je v Kristu dána. My jí máme dát prostor a odstranit, co ji zastírá a znetvořuje. O přikázání jednoty platí totéž co o všech novozákonních imperativích: Bůh od nás nežádá nic, co by nám už předtím nebyl dal v Kristu.

Železniční 477, 330 03 Chrást,
č. účtu: 722349319/0800
Farář: Karel Šimr, mobil 739 244 774,
e-mail: karel.simr@evangnet.cz
chrast.evangnet.cz